

Denkers en doeners

📍 KIRSTEN GUTTER

Ik ben een typische denker. Voordat ik een taak start, sta ik eerst even stil. Wat is de bedoeling en wat wil ik bereiken? Tegenover mij staan doeners. Die beginnen en kijken wel waar het schip strandt. Ik kom ze als onderzoeker veel tegen: veel praktijkprofessionals zijn echte doeners.

Uit enthousiasme willen ze gaan, en het liefst snel. Ze willen niet eindeloos nadenken over mogelijke beren op de weg, plannen en wachten op bureaucratistische processen. Hun enthousiasme werkt aanstekelijk, maar toch moet ik ze als denker soms afremmen. Het is een klassiek voorbeeld van een implementatieprobleem: te snel willen gaan. Buurtsportcoaches en zorgprofessionals die samenwerken, maar elkaar

eigenlijk niet goed kennen. Voor mij als denker klinkt dat gek: we werken samen, maar hebben van elkaar geen idee wat we doen. Vooraf geen afspraken maken over een gezamenlijke missie, geen tijd steken in het creëren van een vertrouwensband en niet nadenken over de lange termijn.

Maar niet alle implementatieproblemen zijn te voorzien van achter een bureautje. Onverwachte dingen kunnen altijd gebeuren. Plannen gaan anders en moeten worden bijgesteld. Op dit vlak floreren de doeners. Denkers worden zenuwachtig. Maar het is in dit proces dat denkers en doeners elkaar nodig hebben. Een cruciale stap in zowel uitvoeren als plannen is bijsturen. Als onderzoekers denken we precies te weten wat praktijkprofessionals moeten doen om resultaten te behalen. We plannen interventies op basis van the-

orie en worden zenuwachtig als van deze plannen wordt afgeweken. Dat is de kloof tussen wetenschap en praktijk. We kunnen als onderzoekers meer leren van de praktijk als het gaat om het implementeren van onderzoeksresultaten. Er is geen rechte lijn naar succes. Er komen hoe dan ook hobbels op de weg en uit mislukte plannen kunnen prachtige resultaten komen. Als onderzoekers kunnen we daar alleen maar van leren en dit meenemen om de praktijk te ondersteunen.

Dus doeners, sta wat langer stil. Sommige hobbels zijn te voorzien. Maar denkers, durf ook te gaan. Halverwege maken we de balans op. In het midden is waar we van elkaar leren. ●

Kirsten Gutter werkt als junior onderzoeker voor het Mulier Instituut.